

og tidligere Folkething og tidligere fremsatte Lovforslag, altsaa ogsaa dette Lovforslag, som væsentlig slutter sig til de tidligere. Det er navnlig med Hensyn til Spørgsmaal om Søforterne, som tidligere Folkething have meget stærkt holdt paa burde henlægges til Marinen, idet man gif ud fra, at Forbaret af Kjøbenhavn mod Søfiden, navnlig nu, da Forbaret væsentlig bestaar i Mineforsvar, burde ledes af Marinens Personale fra Forterne og ikke som nu af Hæren. Jeg for mit Vedkommende staar endnu paa det Standpunkt, og jeg tror, at Thinget vil gjøre Ret i bestemt at hævde dette sit Standpunkt; men jeg antiager ikke, at dette vil være et Punkt, der vil bringe Loven til at strande. Jeg tror, at det er et af de Punkter, med Hensyn til hvilke der ikke var nogen Utilbøielighed til at komme til et Resultat gjennem en Overenskomst desangaaende med den daværende ærede Marineminister — nogen absolut Utilbøielighed var der sikkert ikke; naturligvis gjorde den ærede Minister nogen Modstand —, og jeg tror ogsaa, at man i Marinen vilde være tilfreds med en saadan Ordning, der egentlig anbefaler sig selv. Et andet Spørgsmaal, der laa os imellem, er Spørgsmaalet om Gjenindtaldelser. Med Hensyn til dette Spørgsmaal have, som ærede Medlemmer ville se, de to Steder i de første Paragrafer, hvor saadanne Gjenindtaldelser ere omtalte, atter fundet en Plads i dette nye Lovforslag. Der er ogsaa her en Uoverensstemmelse, som jeg tillægger en temmelig betydelig Vægt, men som jeg imidlertid heller ikke tror i og for sig kan gjøre det umuligt at blive enig om Loven. De andre Uoverensstemmelser, der ere mellem Folkethinget og Regjeringen, ere med Hensyn til Spørgsmaalene om de militær-maritime Skolers Indretning, navnlig Søofficers- og Underofficersskolerne, Betingelserne for at kunne blive Elever og hele Undervisningen ved Underofficersskolen, og med Hensyn til Søofficersskolen, at Ministeren holdt paa at have den i to Klasser, medens Folkethinget kun vilde have een Klasse. Den ærede Minister staar paa samme Standpunkt, som den daværende Minister udtalte sig for, men jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal. Hele Spørgsmaalet om Skolerne var man jo ogsaa dengang enig om burde gjøres til Gjenstand for fornøjet Drøftelse fra begge Sider. Jeg skal med det Samme gjøre opmærksom paa, at den ærede Minister har optaget en enkelt Bestemmelse af det Lovforslag, der dengang blev vedtaget i Thinget, nemlig Bestemmelsen om Kaserneringen af samtlige Søladetter. Det er Noget, som vi ogsaa havde foreslaet, men ganske vist under en anden Forudsætning, idet vi kun vilde have een Klasse, medens den ærede Minister vil have to og kasernere dem begge. I og for sig har jeg ikke saa meget imod Tanken om Kasernering, fordi jeg tror, at unge Mennesser, der komme herind fra Landet for at blive Søofficerer, og

som ellers maatte leies ind eller sættes i Kost hos fremmede Familier, have bedre af at være kasernerede; men jeg tror, at det er et Forslag, der vil støde paa finansielle Vanstueligheder, idet der — tror jeg — meget vanskelig vil blive Plads til at kasernere det hele Antal, uden at man opfører nye Bygninger, og en Udgift hertil vilde jeg anse for en temmelig overflødig Udgift. Med Hensyn til Kammerne har den ærede Minister gjort nogle Indrømmelser overfor os, idet han har nedsat Kommandørernes Antal noget, og jeg kan overhovedet, naar jeg ser hen til Motiveringen, ikke i dette Dieblit klage over, at den ærede Minister just er gaaet saa overordentlig vidt. Maa ske vil der dog nok blive nogen Uenighed herom; men ogsaa dette Spørgsmaal anser jeg det for rettere ikke nu at tage detailleret for, eftersom Spørgsmaalet om Kammerne maa undersøges en Behandling, som vil blive forskjellig, efter som den ærede Minister gaar ind paa vort Forlangende om at overføre Søforterne til Marinen eller ikke; i førstnævnte Tilfælde faaer han naturligvis nogle flere Officerer end under den anden Forudsætning. Dette er Altsammen Spørgsmaal, som jeg for mit Vedkommende skal være fuldt villig til at forhandle med den ærede Minister fra Nyt af, fordi jeg indrømmer, at der foreligger andre Forudsætninger, andre Materier og et andet reelt Grundlag end tidligere. Jeg beklager førstørigt, at den ærede Minister ikke har optaget vort Forslag om Forfremmelsesraad, men har holdt sig til sit gamle Forslag. Jeg tror, at vort Forslag i saa Henseende var i og for sig vel begrundet, og at der ikke kan siges Noget derimod, selv om der kan være Uenighed om, hvorledes Forfremmelsesraadet skal være sammensat. Dette er et andet Spørgsmaal; men at der overhovedet i Loven bør findes bestemte Regler om et Forfremmelsesraad, tror jeg, man maa kunne blive enig om. Naar jeg altsaa i Korthed skal angive min Stilling til Forslaget, saa er det den, at jeg tror, at her foreligger et Forslag, der trods den Uenighed, det kan fremkalde paa enkelte endog væsentlige Punkter, dog ikke frembyder nogen overveien Vanstuelighed for Engighed, og jeg haaber, at det skal kunne lykkes at blive enig med den ærede Minister om at gennemføre denne Lov. Jeg vil dertil føie, at, naar jeg læser den ærede Ministers Motiver igjennem, kan jeg ikke finde, at den Udvidelse af vort Søværn, der er foreslaaet her, er for stor. Jeg kunde endog under en vis Eventualitet være tilbøielig til maa ske at gaa noget videre og lægge en endnu større Vægt paa en Udvidelse af Søværnet, navnlig saafremt man maatte mere bestemme sig til at hævde Kjøbenhavns Forsvar fra Søfiden uden faste Forter. Om det blev flydende Forter eller andre Midler, man besluttede sig til at anvende, er det Samme, naar man blot definitivt kom bort fra Forudsætningen om faste Forter. Kort